

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 18 december 2009

Nr 1065—1075

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1065	Lag om ändring av lagen om utredande av dödsorsak	5181
1066	Lag om ändring av mentalvårdslagen	5184
1067	Lag om ändring av lagen om Institutet för hälsa och välfärd	5191
1068	Lag om ändring av lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården	5193
1069	Lag om Finlands miljöcentral	5194
1070	Statsrådets förordning om ändring av 1 och 2 § i statsrådets förordning om finansministeriet	5196
1071	Statsrådets förordning om ändring av 4 § i förordningen om Statens tekniska forskningscentral	5197
1072	Statsrådets förordning om konjunkturrelaterade understöd för reparation av vissa bostadshus	5198
1073	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 13 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om kraven på primärproduktion för säkerställande av livsmedels säkerheten	5200
1074	Kommunikationsministeriets förordning om kommunikationsministeriets avgiftsbelagda prestationer	5201
1075	Kyrkomötets beslut om ändring av 87 och 89 § i kyrkoordningen för ortodoxa kyrkan	5204

Nr 1065

Lag

om ändring av lagen om utredande av dödsorsak

Given i Helsingfors den 11 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 1 juni 1973 om utredande av dödsorsak (459/1973) 1—3, 5, 6, 10 och 13 §,
av dem 1 och 2 § sådana de lyder i lag 858/1997, 3 § sådan den lyder i lag 1089/1992 och 13 § sådan den lyder i lag 114/1991, samt
fogas till lagen en ny 12 b § som följer:

1 §

Dödsfall ska genast anmälas hos läkare eller polisen.

En verksamhet för hälso- och sjukvården eller läkaren ska anmäla dödsfall till befolkningsdatasystemet och till Institutet för hälsa och välfärd och Institutet för hälsa och välfärd vidare till Statistikcentralen. Genom förordning av statsrådet ges närmare bestämmelser om hur anmälan ska göras.

I fråga om skyldigheten för Institutet för

hälsa och välfärd att anmäla dödsfall till befolkningsdatasystemet och om anmälan som ska göras om dödfödda föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Det är Statistikcentralens uppgift att förvara handlingar och uppgifter som med stöd av denna lag lämnats till centralen. Handlingarna och uppgifter i handlingarna kan förvaras varaktigt. Bestämmelser om varaktig förvaring av handlingar eller uppgifter i handlingar finns i arkivlagen (831/1994).

RP 151/2009
ShUB 38/2009
RSv 171/2009

2 §

En avliden får begravas eller liket överlämnas till ett universitet för medicinsk undervisning eller forskning först sedan dödsorsaken har utretts på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet och tillståndet till begravning har utfärdats.

Begravningstillstånd utfärdas av läkare, om inte något annat bestäms genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om förfaringssätt som ska följas vid medicinsk utredning av dödsorsak utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

5 §

I fråga om verkställande av medicinsk obduktion av en person som avlidit på sjukvårdsanstalt eller hälsovårdscentral eller förts dit död beslutar överläkaren eller den ansvariga läkaren vid sjukvårdsanstalten eller hälsovårdscentralen. Samtycke till åtgärden ska utverkas av närmaste anhöriga eller annan närstående person till den avlidne. Kan samtycke inte fås utan dröjsmål, kan Institutet för hälsa och välfärd, sedan läkaren hänskjutit ärendet till institutet för avgörande, ge tillstånd till verkställande av obduktion.

I fråga om verkställande av medicinsk obduktion med anledning av ansökan som avses i 4 § 2 mom. beträffande annan än i 1 mom. åsyftad avliden person beslutar överläkaren eller den ansvariga läkaren vid den sjukvårdsanstalt eller hälsovårdscentral som utför medicinska obduktioner och vilken som huvudman har den kommun eller medlemskommun i en samkommun där personen vid sin död hade sin bostad enligt lagen om hemkommun (201/1994). Om en avlidens persons bostad inte utan svårighet kan utredas och om andra särskilda skäl kräver det, ska beslutet fattas av överläkaren eller den ansvariga läkaren vid den närmast dödsplatsen belägna sjukvårdsanstalt eller hälsovårdscentral som utför medicinska obduktioner.

Om det beslut läkaren som avses i 1 mom. har fattat är negativt, men den läkare som har behandlat den på en sjukvårdsanstalt eller

hälsovårdscentral avlidna personen anser det nödvändigt med obduktion, har den behandlande läkaren rätt att hänskjuta frågan till Institutet för hälsa och välfärd för avgörande.

6 §

Institutet för hälsa och välfärd ska skyndsamt handlägga ärenden som gäller verkställande av medicinsk obduktion. Innan ett ärende avgörs ska den avlidnes närmaste anhöriga eller någon annan som står den avlidne nära ges tillfälle att bli hörd, om detta är möjligt utan oskäligt dröjsmål.

Om obduktion begärs av någon annan än den överläkare eller ansvariga läkare som avses i 5 § 1 mom., ska överläkaren eller den ansvarige läkaren ges tillfälle att yttra sig, om det är möjligt utan oskäligt dröjsmål.

Vid beviljandet av tillstånd till obduktion ska Institutet för hälsa och välfärd samtidigt bestämma obduktionsplatsen.

I beslut som Institutet för hälsa och välfärd har fattat med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

10 §

Förordnandet om verkställande av rättsmedicinsk obduktion ges av chefen för polisinspektionen eller chefen för centralkriminalpolisen eller av en av dem utsedd polis inom befälet, av en åklagarmyndighet, en domstol eller Institutet för hälsa och välfärd.

5 kap.

Särskilda stadganden

12 b §

Ledningen och övervakningen av verksamhet som hänför sig till utredning av dödsorsak hör till Institutet för hälsa och välfärd.

Institutet för hälsa och välfärd har ansvaret för den rättsmedicinska obduktionsverksamheten.

13 §

Institutet för hälsa och välfärd godkänner

de sjukhus eller andra platser där obduktioner verkställs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
De ärenden som har samband med utredande av dödsorsak och som har inletts vid länsstyrelserna vid lagens ikraftträdande övergår vid lagens ikraftträdande till Institu-

tet för hälsa och välfärd för behandling.

De avtal och förbindelser som avser utredande av dödsorsak och som länsstyrelserna ingått samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dem övergår vid lagens ikraftträdande till Institutet för hälsa och välfärd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1066

Lag

om ändring av mentalvårdslagen

Given i Helsingfors den 11 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i mentalvårdslagen av den 14 december 1990 (1116/1990) 2 och 3 §, 4 § 1 mom., 5 §, 6 § 3 mom., 11 § 3 mom., 12 §, 13 § 3 mom., 16 och 17 §, 17 a § 1 mom., 18, 18 a, 19, 21 och 22 §, 22 f § 4 mom., 22 m—22 p §, 22 q § 3 mom., 22 r §, 24 § 2 mom., 32 och 33 §, 33 a § 1 och 3 mom. samt 33 b och 33 c §,

av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1435/1991, 417/2001, 1423/2001 och 1257/2005, 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 751/1992, 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1504/1994, 16, 18, 19 och 21 § sådana de lyder i lag 1086/1992, 17 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1086/1992 och 1504/1994, 17 a § 1 mom. sådant det lyder i lag 383/1997, 18 a § och 22 f § 4 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1423/2001, 22 § sådan den lyder i nämnda lagar 1086/1992 och 383/1997, 22 m—22 p §, 22 q § 3 mom. och 22 r § sådana de lyder i lag 419/2009, 24 § 2 mom. sådant det lyder i lag 723/2005, 33 a § 1 och 3 mom. och 33 c § sådana de lyder i nämnda lag 1257/2005 samt 33 b § sådan den lyder i lag 785/2009, som följer:

2 §

Ledning och tillsyn

Den allmänna planeringen och ledningen av mentalvårdsarbetet samt tillsynen över det ska skötas av social- och hälsovårdsministeriet, om inte något annat bestäms genom lag.

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde sköta planeringen och ledningen av mentalvårdsarbetet samt tillsynen över det. Regionförvaltningsverket ska särskilt övervaka användningen av de begränsningar av självbestämmanderätten som avses i 4 a kap.

Tillstånds- och tillsynsverket för social-

och hälsovården leder underställd social- och hälsovårdsministeriet regionförvaltningsverkens verksamhet i syfte att förenhetliga deras verksamhetsprinciper, förfaringssätt och beslutspraxis vid ledningen av och tillsynen över mentalvårdsarbetet. Dessutom leder och övervakar Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården mentalvårdsarbetet i synnerhet när det är fråga om

1) principiellt viktiga eller vittsyftande ärenden,

2) ärenden som gäller flera regionförvaltningsverks verksamhetsområden eller hela landet,

3) ärenden som har samband med övervakningsärenden som behandlas vid Tillstånds-

och tillsynsverket för social- och hälsovården och som gäller yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, samt

4) ärenden som regionförvaltningsverket är jävigt att behandla.

Bestämmelser om den närmare arbetsfördelningen mellan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården och regionförvaltningsverken vid ledningen och tillsynen kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sakkunnigt ämbetsverk för mentalvårdsarbetet är Institutet för hälsa och välfärd.

3 §

Tillhandahållande av mentalvårdstjänster

Kommunen ska inom sitt område sköta om att de mentalvårdstjänster som avses i denna lag tillhandahålls som en del av folkhälsoarbetet så som bestäms i folkhälsoagen (66/1972) och som en del av socialvården så som bestäms i socialvårdslagen (710/1982).

De samkommuner för sjukvårdsdistrikt som avses i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) ska, på det sätt som föreskrivs i den lagen och i denna lag, inom sitt område sköta de mentalvårdstjänster som tillhandahålls i form av specialiserad sjukvård.

På verksamhet som kommunen ordnar med stöd av denna lag tillämpas lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992), om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

4 §

Principerna för mentalvårdstjänsterna

Kommunerna och samkommunerna ska se till att det tillhandahålls mentalvårdstjänster som till innehåll och omfattning motsvarar behovet i kommunen eller inom samkommunens område.

5 §

Samordning av mentalvårdstjänsterna

Samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt och hälsovårdscentralerna inom distriktet ska tillsammans med den kommunala socialvår-

den och de samkommuner som tillhandahåller specialomsorger organisera mentalvårdstjänsterna så att de bildar en funktionell helhet.

För personer med mentalsjukdomar eller andra mentala störningar ska det, utöver tillräcklig vård och service, i samarbete med socialväsendet i kommunen ordnas möjlighet till stöd- och serviceboende i samband med behövlig medicinsk eller social rehabilitering, så som särskilt föreskrivs.

6 §

Vård på statens sinnessjukhus

Beslut som gäller intagning på ett statligt sinnessjukhus av en åtalad eller en person som på grund av sitt sinnestillstånd inte dömts till straff fattas av Institutet för hälsa och välfärd så som föreskrivs i 17 §. I annat fall fattas beslutet om intagning på ett statligt sinnessjukhus samt beslutet om avslutande av vården och utskrivning från sjukhuset av överläkaren för det statliga sinnessjukhuset.

11 §

Hörande och beslut om vård

Om den som vårdbeslutet gäller är minderårig, ska beslutet genast underställas förvaltningsdomstolen.

12 §

Fortsatt vård

Med stöd av ett beslut som avses i 11 § får den som vårdbeslutet gäller hållas kvar oberoende av sin vilja i högst tre månader. Om det före utgången av denna tid förefaller uppenbart att det är nödvändigt med fortsatt vård även därefter, men samförstånd om detta inte uppnås med patienten, måste ett nytt observationsutlåtande ges för klarläggande av om det fortfarande finns förutsättningar för beslut om vård oberoende av patientens vilja. Frågan huruvida vården ska fortsätta eller avslutas ska innan vården pågått i tre månader avgöras genom ett skriftligt beslut av den

läkare som avses i 11 §. Ett beslut om fortsatt vård ska utan dröjsmål delges patienten och genast underställas förvaltningsdomstolen.

Med stöd av ett beslut om fortsatt vård får patienten oberoende av sin vilja hållas intagen för vård i högst sex månader. Därefter ska det enligt 9 och 10 § på nytt undersökas om det finns förutsättningar för beslut om vård oberoende av patientens vilja.

13 §

Beslut om vård oberoende av patientens vilja av den som tagits in av egen vilja

Om den som vårdbeslutet gäller är minderårig, ska beslutet genast underställas förvaltningsdomstolen.

16 §

Sinnesundersökning

När domstolen har beslutat om sinnesundersökning av en åtalad ska den utan dröjsmål sända handlingarna till Institutet för hälsa och välfärd. Institutet bestämmer var undersökningen ska utföras och, om den utförs någon annanstans än på ett sjukhus, vem som ska utföra den.

Sinnesundersökningen ska utföras och utlåtandet om den åtalades sinnestillstånd lämnas till Institutet för hälsa och välfärd senast två månader efter att undersökningen inleddes. Institutet kan av grundad anledning förlänga undersökningstiden med högst två månader.

På basis av utlåtandet ger Institutet för hälsa och välfärd sitt eget utlåtande till domstolen om den åtalades sinnestillstånd.

17 §

Vård oberoende av den åtalades vilja efter avslutad sinnesundersökning

Om det när sinnesundersökningen har utförts finns förutsättningar för att bestämma att den åtalade ska tas in för vård oberoende av sin vilja, ska Institutet för hälsa och välfärd bestämma att den åtalade tas in för vård oberoende av sin vilja.

Med stöd av ett beslut av Institutet för hälsa och välfärd får den som beslutet gäller oberoende av sin vilja hållas kvar för vård i högst sex månader. Före utgången av denna tid ska det ges ett observationsutlåtande om patienten för klarläggande av om det fortfarande finns förutsättningar för beslut om vård oberoende av patientens vilja. Innan vården har varat i sex månader ska frågan huruvida den ska fortsätta eller avslutas avgöras genom ett skriftligt beslut av den läkare som avses i 11 §. Ett beslut om fortsatt vård ska utan dröjsmål delges patienten och genast underställas förvaltningsdomstolen, varvid domstolen ska undersöka om det fortfarande finns förutsättningar för beslut om vård oberoende av patientens vilja. Likaså ska ett beslut om att vården avslutas delges patienten utan dröjsmål och genast underställas Institutet för hälsa och välfärd. Institutet ska antingen fastställa beslutet om att vården ska avslutas eller, om det finns förutsättningar för att fortsätta vården oberoende av patientens vilja, fatta beslut om fortsatt vård.

Med stöd av ett beslut om fortsatt vård får patienten oberoende av sin vilja hållas intagen för vård i högst sex månader. Om det innan denna tid har gått ut förefaller uppenbart att det är nödvändigt med fortsatt vård, ska förfaras enligt 2 mom.

Om det framgår under vården av en person som förordnats till vård att det inte finns förutsättningar för beslut om vård oberoende av patientens vilja, ska förfaras enligt 2 mom.

17 a §

Högspecialiserad psykiatrisk sjukvård

Institutet för hälsa och välfärd ska bestämma om att vård oberoende av den åtalades vilja ska inledas på ett sjukhus som har den beredskap och särskilda sakkunskap som vården förutsätter.

18 §

Utskrivning efter sinnesundersökning

Är det utifrån sinnesundersökningen uppenbart att det inte finns förutsättningar för

beslut om vård oberoende av den åtalades vilja, får den åtalade med samtycke av Institutet för hälsa och välfärd efter eget önskemål skrivas ut från sjukhuset redan innan institutet har gett sitt utlåtande.

Om Institutet för hälsa och välfärd i det utlåtande som avses i 16 § 3 mom. konstaterar att det inte finns förutsättningar att bestämma att en åtalad ska tas in för vård oberoende av sin vilja, ska den åtalade efter eget önskemål utan dröjsmål skrivas ut från sjukhuset.

18 a §

Utskrivning under övervakning av en verksamhetsenhet inom sjukvårdsdistriktet

En person som avses i 17 § 2 och 3 mom., för vilken ett vårdbeslut gäller, kan före den slutliga utskrivningen på villkor som Institutet för hälsa och välfärd bestämmer och som grundar sig på en bedömning av patientens hälsotillstånd eller på läkemedelsbehandling eller annan hälsovård få lämna sjukhuset för högst sex månader i sänder. Under denna tid övervakas patienten av en psykiatrisk verksamhetsenhet inom sjukvårdsdistriktet. Sjukvårdsdistriktet ska utse den psykiatriska enhet som ska ansvara för övervakningen.

19 §

Specialomsorger om åtalade utvecklingsstörda

Om Institutet för hälsa och välfärd i ett fall som avses i 18 § 2 mom. konstaterar att det föreligger förutsättningar för specialomsorger mot vederbörandes egen vilja enligt 32 § 1 mom. i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977), ska institutet besluta om specialomsorger mot vederbörandes egen vilja. Institutets beslut motsvarar då ett sådant beslut av ledargruppen för specialomsorger som avses i 33 § 3 mom. i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda. Beslutet ska inte underställas förvaltningsdomstolen.

Anser Institutet för hälsa och välfärd på framställning av ledargruppen för specialomsorger att det inte längre föreligger för-

utsättningar för specialomsorger mot vederbörandes egen vilja enligt 32 § 1 mom. i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda, ska specialomsorgerna genast avslutas och patienten på eget önskemål skrivas ut från den verksamhetsenhet som står för specialomsorgerna.

21 §

Utredning av behovet av psykiatrisk sjukvård när den åtalade inte döms till straff

Om en domstol på grund av en åtalads sinnestillstånd inte dömer ut straff, kan den hänskjuta frågan om den åtalades behov av psykiatrisk sjukvård till Institutet för hälsa och välfärd. Domstolen kan samtidigt bestämma att den åtalade ska hållas i fängelse tills Institutet för hälsa och välfärd har meddelat sitt beslut.

Är det nödvändigt för att klarlägga behovet av psykiatrisk sjukvård för en person som inte dömts till straff, kan Institutet för hälsa och välfärd bestämma att denna person ska tas in på sjukhus för undersökning för högst 30 dagar.

22 §

Vård oberoende av den åtalades vilja när denne inte dömts till straff

Om Institutet för hälsa och välfärd konstaterar att det finns förutsättningar för att bestämma att en person som på grund av sitt sinnestillstånd inte dömts till straff ska tas in för vård oberoende av sin vilja, ska institutet bestämma att personen tas in för sådan vård. I fråga om bestämmande av platsen för inledande av vård, kvarhållande i vård och fortsatt vård gäller vad som bestäms i 17 och 17 a §.

Konstaterar Institutet för hälsa och välfärd att det inte finns förutsättningar för att bestämma att en person som på grund av sitt sinnestillstånd inte dömts till straff ska tas in för vård oberoende av sin vilja, ska personen efter eget önskemål utan dröjsmål skrivas ut från sjukhuset eller frigges från fängelset.

Om Institutet för hälsa och välfärd i ett fall som avses i 2 mom. konstaterar att det före-

ligger förutsättningar för specialomsorger mot vederbörandes egen vilja enligt 32 § 1 mom. i lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda, ska institutet besluta om specialomsorgerna så som sägs i 19 §.

22 f §

De särskilda begränsningarnas varaktighet och övervakningen av verkställigheten av dem

Med två veckors intervall ska en anmälan om patienter som hållits isolerade eller fastspända lämnas till regionförvaltningsverket. I anmälan ska patienternas identifieringsuppgifter, uppgifter om åtgärderna och anledningen till dem samt namnet på läkaren som beslutat om åtgärderna anges. Regionförvaltningsverket ska inom två år efter mottagandet utplåna identifieringsuppgifterna som rör patienterna.

22 m §

Institutet för hälsa och välfärd ska på begäran av justitieministeriet yttra sig om huruvida en överföring av en vårdpåföljd som har bestämts i en främmande stat för verkställighet i Finland är motiverad med hänsyn till vårdens syfte. Institutet ska också yttra sig om hur vården ska ges i Finland.

22 n §

När det har beslutats att en vårdpåföljd som har bestämts i en främmande stat ska verkställas i Finland, ska Institutet för hälsa och välfärd placera personen i fråga på det statliga sinnessjukhus som nämns i det yttrande som avses i 22 m §.

Placeringsbeslutet får inte överklagas genom besvär.

22 o §

En patient får på grund av en vårdpåföljd som har bestämts i en främmande stat hållas kvar för vård oberoende av sin vilja i Finland i högst sex månader. Före utgången av denna tid ska Institutet för hälsa och välfärd utreda om det finns förutsättningar för att bestämma om vård oberoende av patientens vilja enligt finsk lag. Utredningen ska inledas snarast

möjligt efter att personen för vilken det har bestämts en vårdpåföljd har överförts till Finland. I fråga om förfarandet gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 4 kap. om utredning av behovet av vård oberoende av den åtalades vilja när denna inte dömts till straff och om vård oberoende av den åtalades vilja.

22 p §

Om en person för vilken det i Finland har bestämts en vårdpåföljd är medborgare i en främmande stat eller har sitt hemvist i en främmande stat, ska Institutet för hälsa och välfärd i samråd med justitieministeriet utreda om det med stöd av något avtal mellan Finland och den främmande staten är möjligt att överföra vårdpåföljden för verkställighet i den främmande staten.

Om en överföring av verkställigheten är möjlig, ska Institutet för hälsa och välfärd snarast underrätta den verksamhetsenhet inom hälsovården som svarar för personens vård om detta och underställa Helsingfors förvaltningsdomstol beslutet om vård eller fortsatt vård.

På förfarandet i Helsingfors förvaltningsdomstol tillämpas vad som i 17 § 2 mom. föreskrivs om behandlingen av ett ärende som gäller fortsatt vård. Helsingfors förvaltningsdomstol ska till sitt beslut foga ett referat av den lagakraftvunna domen av den domstol som har avgjort brottmålet.

22 q §

Ett protokoll ska upprättas över den förretning där samtycke ges. Protokollet ska lämnas till Institutet för hälsa och välfärd och till justitieministeriet.

22 r §

Om Institutet för hälsa och välfärd anser att det med hänsyn till vårdens syfte är motiverat att anförtro en främmande stat verkställigheten av en vårdpåföljd, ska institutet föreslå för justitieministeriet att vårdpåföljden ska verkställas i den främmande staten.

En utredning över att den person för vilken vårdpåföljden har bestämts är medborgare i den främmande staten eller har sitt hemvist där samt en kopia av det beslut som Helsing-

fors förvaltningsdomstol har fastställt med stöd av 22 p § 2 mom. ska lämnas till justitieministeriet.

24 §

Ändringsökande

 Beslut av Institutet för hälsa och välfärd om att en person oberoende av sin vilja ska tas in för vård eller om att vården ska fortsätta eller, i de fall som avses i 21 §, om att en person ska tas in på sjukhus för undersökning och beslut som gäller meddelande av specialomsorger oberoende av patientens vilja får överklagas enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

32 §

Verkställande av sinnesundersökning

Kommunala sjukhus och sjukvårdsenheter ska i första hand utföra sinnesundersökningar på personer som enligt lagen om hemkommun (201/1994) har bostad i den kommun som är huvudman för sjukhuset samt på finska medborgare som vistas i kommunen men enligt lagen om hemkommun inte har bostad i Finland.

Kostnaderna för sinnesundersökningarna betalas av statens medel.

33 §

Skyldighet att ordna hemresa för den som har blivit sinnesundersökt

När en person som inte är häktad eller avtjänar fängelsestraff har varit intagen på sjukhus för sinnesundersökning och skrivs ut från sjukhuset i ett fall som avses i 18 § är sjukhuset skyldigt att på önskemål av personen ordna eller bekosta hemresan till bostaden enligt lagen om hemkommun.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska i de fall som avses i 19 § tillämpas på anstalter för specialomsorger.

33 a §

Inspektion av verksamheten och lokaler

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt regionförvaltningsverket kan inspektera en kommuns och en samkommuns samt statens sinnessjukhus verksamhet enligt denna lag samt de verksamhetsenheter och lokaler som används för verksamheten när det finns grundad anledning att förrätta en inspektion. Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan dessutom av grundad anledning ålägga regionförvaltningsverket att förrätta en inspektion. En inspektion kan förrättas utan förhandsanmälan.

 Polisen ska vid behov ge Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården samt regionförvaltningsverket handräckning för utförandet av en inspektion.

33 b §

Avhjälpan av missförhållanden

Upptäcks det brister eller andra missförhållanden som äventyrar patientsäkerheten i ordnandet eller genomförandet av mentalvårdsarbetet eller strider verksamheten i övrigt mot denna lag, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket meddela föreskrifter om hur de ska avhjälpas. När föreskrifter meddelas ska utsättas en tid inom vilken de behövliga åtgärderna ska vidtas. Om patientsäkerheten så kräver kan det bestämmas att verksamheten omedelbart ska avbrytas eller användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjudas omedelbart.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan vid vite eller vid äventyr att verksamheten avbryts eller att användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning förbjuds, förplikta kommunen, samkommunen eller statens sinnessjukhus att iaktta den föreskrift som avses i 1 mom.

Beslut som fattats av Tillstånds- och till-

synsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket om avbrytande av verksamheten eller om förbud mot användningen av en verksamhetsenhet eller en del därav eller av en anordning ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Vad som bestäms i denna paragraf gäller inte sådan verksamhet som avses i läkemedelslagen (395/1987) och som övervakas av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Har Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket i sin övervakning upptäckt brister eller andra missförhållanden i läkemedelsförsörjningen, ska Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet underrättas om dessa.

33 c §

Anmärkning och uppmärksamgörande

Om det vid ledningen av och tillsynen över mentalvårdsarbetet konstateras att en kommun eller samkommun eller statens sinnessjukhus vid ordnandet eller genomförandet av verksamhet enligt denna lag har förfarit felaktigt eller underlåtit att fullgöra sin skyldighet, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket ge kommunen, samkommunen eller statens sinnessjukhus eller den tjänste-

man som ansvarar för den felaktiga verksamheten en anmärkning för framtiden.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller regionförvaltningsverket kan, om ärendet inte föranleder en anmärkning eller andra åtgärder, uppmärksamma den övervakade på att verksamheten ska ordnas på lämpligt sätt och att god förvaltningssed ska iakttas.

Det får inte sökas ändring genom besvär i anmärkningar eller uppmärksamgöranden av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården eller av regionförvaltningsverket enligt denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

De ärenden som har samband med rättspsykiatri och som vid lagens ikraftträdande har inletts vid Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården övergår vid ikraftträdandet till Institutet för hälsa och välfärd för behandling.

De avtal och förbindelser som avser rättspsykiatri och som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården ingått samt de rättigheter och skyldigheter som följer av dem övergår vid lagens ikraftträdande till Institutet för hälsa och välfärd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 11 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1067

L a g**om ändring av lagen om Institutet för hälsa och välfärd**

Given i Helsingfors den 11 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 2 § 1 mom. i lagen av den 31 oktober 2008 om Institutet för hälsa och välfärd (668/2008) en ny 4 a-punkt, till lagen en ny 3 a § samt till 5 § nya 5 och 6 mom. som följer:

2 §

Uppgifter

Institutet ska

4 a) ha hand om uppgifter som hänför sig till rättsmedicin och rättspsykiatri enligt vad som särskilt föreskrivs,

3 a §

Nämnden för rättspsykiatriska ärenden

Vid Institutet för hälsa och välfärd finns en nämnd för rättspsykiatriska ärenden.

Nämnden för rättspsykiatriska ärenden behandlar och avgör utlåtandeärenden som avses i 17 kap. 45 § i rättegångsbalken och som gäller en persons sinnestillstånd eller farlighet, ärenden som gäller bestämmande om vård på psykiatriskt sjukhus eller på anstalt för specialomsorger för en åtalad eller misstänkt eller en person som på grund av sitt sinnestillstånd inte har dömts till straff samt ärenden som gäller avslutande av denna vård.

Nämnden för rättspsykiatriska ärenden har en ordförande, som är tjänsteman vid Institu-

tet för hälsa och välfärd och har den sakkunskap som behövs vid skötseln av uppgiften, tre övriga medlemmar samt för var och en av dem en eller flera personliga ersättare. En av medlemmarna ska företräda juridisk och två psykiatrisk sakkunskap. Den ena experten på psykiatri ska dessutom företräda den kommunala hälsovården. Dessutom har nämnden en medlem som företräder sakkunskapen inom vården av utvecklingsstörda. Denna medlem har en eller flera personliga ersättare. Den medlem som företräder sakkunskapen inom vården av utvecklingsstörda ska delta i behandlingen av ärenden som gäller intagning på en specialomsorgsanstalt.

Närmare bestämmelser om tillsättandet av nämnden, dess sammansättning, uppgifter och ordnandet av verksamheten i övrigt utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Insamling och användning av uppgifter och prov

Institutet för hälsa och välfärd har rätt att avgiftsfritt och utan hinder av bestämmel-

serna om sekretess få uppgifter som behövs för utförande av sinnesundersökningar av statliga och kommunala myndigheter samt andra offentligt rättsliga sammanslutningar, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, patientskadenämnden, pensionsstiftelser och andra pensionsanstalter, försäkringsanstalter, sammanslutningar eller anstalter som bedriver omsorgs- eller sjukvårdsverksamhet samt apotek.

Institutet kan utan hinder av bestämmel-

Helsingfors den 11 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

serna om sekretess bevilja anstalter som utför sinnesundersökningar tillstånd att av de instanser som anges i 5 mom. avgiftsfritt få uppgifter som är nödvändiga för utförande av sinnesundersökningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1068

L a g

om ändring av lagen om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 11 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 31 oktober 2008 om Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (669/2008) 2 § 1 mom. 2 punkten, 3 § och 6 § 3 mom. som följer:

2 §

Uppgifter

Verket ska sköta följande:

2) de uppgifter som ankommer på verket enligt bestämmelser i lagstiftningen om abort, sterilisering, assisterad befruktning, användning av mänskliga organ, vävnader och celler för medicinska ändamål och medicinsk forskning, samt

sjukvården och en nämnd för abort- och steriliseringsärenden. Bestämmelser om tillsättandet av nämnderna, nämndernas sammansättning och uppgifter samt ordnandet av verksamheten i övrigt utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Utlämnande av uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har verket och regionförvaltningsverken rätt att till varandra lämna ut upplysningar och utredningar som behövs för de uppgifter som avses i 2 §.

3 §

Nämnder

Vid verket finns en nämnd för tillsyn över yrkesutbildade personer inom hälso- och

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 11 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1069

L a g

om Finlands miljöcentral

Given i Helsingfors den 11 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Finlands miljöcentralens verksamhetsidé och uppgifter

Finlands miljöcentral är en forsknings- och utvecklingscentral inom miljöområdet och är underställd miljöministeriet. Den stöder bedömningen och valet av mål och medel för en hållbar utveckling samt verkställandet av miljöpolitiken. Finlands miljöcentral sköter dessutom vissa uppgifter i samband med nyttjandet och vården av vattentillgångarna inom jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde.

Vid utförandet av de uppgifter som nämns i 1 mom. ska Finlands miljöcentral särskilt

1) undersöka och bedöma förändringar i miljön, områdesanvändningen och vattentillgångarna och orsakerna till dem och i samverkan med andra aktörer utveckla metoder för förebyggande och avhjälpande av skadliga förändringar i miljön,

2) producera sakkunnigtjänster för miljöministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralerna samt regionförvaltningsverken,

3) övervaka och bedöma miljöns tillstånd och belastning samt områdesanvändningen och vattentillgångarna, och fullfölja rapporteringsförpliktelser i anslutning till dessa,

4) upprätthålla och utveckla datasystem, informationslager och informationstjänster inom verksamhetsområdet,

5) delta i internationellt samarbete i anslutning till sina uppgifter,

6) främja miljömedvetenhet och producera utbildningstjänster inom sitt verksamhetsområde.

Finlands miljöcentral bedriver tvärvetenskaplig havsforskning inom sitt verksamhetsområde och ansvarar för observation av havsområdenas tillstånd samt producerar sakkunnigtjänster på detta område.

Finlands miljöcentral utför dessutom andra uppgifter som föreskrivits för den.

2 §

Styrning av Finlands miljöcentral

Miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet styr Finlands miljöcentral i ärenden som faller inom deras respektive verksamhetsområden.

3 §

Ledandet av Finlands miljöcentral och avgörande av ärenden

Chef för Finlands miljöcentral är en generaldirektör.

Generaldirektören avgör de viktigaste ärendena som ankommer på Finlands miljöcentral. I fråga om överföring av beslutanderätt till övriga tjänstemän vid miljöcentralen föreskrivs i arbetsordningen. Arbetsordningen fastställs av generaldirektören.

Vid Finlands miljöcentral kan som rådgivande organ finnas en delegation, om vars uppgifter, sammansättning och tillsättande bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

4 §

Mottagande av donationer

Finlands miljöcentral får ta emot donationer för sin verksamhet.

Helsingfors den 11 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

5 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om hur förvaltningen och funktionerna vid Finlands miljöcentral ska ordnas, om avgörande av ärenden samt om utnämning av tjänstemännen utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Nr 1070

Statsrådets förordning**om ändring av 1 och 2 § i statsrådets förordning om finansministeriet**

Given i Helsingfors den 10 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet *ändras* i statsrådets förordning av den 26 juni 2003 om finansministeriet (610/2003) 1 § 30, 32 och 37 punkten samt 2 § 1 punkten, sådana de lyder i förordning 1023/2007, samt *fogas* till 1 §, sådan den lyder i nämnda förordning 1023/2007, en ny 37 a punkt samt till 2 §, sådan den lyder i sistnämnda förordning, nya 8 a och 16 a -punkter, som följer:

1 §

Ministeriets uppgifter

Finansministeriets uppgifter är:

30) indelningen i regionförvaltningens, exklusive landskapsförbundens samarbetsområden, och den statliga lokalförvaltningens verksamhetsområden och samordningen av dem,

32) allmän utveckling av den offentliga förvaltningens informationsförvaltning, elektroniska kommunikation och dataarkiv, styrning av statsförvaltningens informationsförvaltning samt samordning av statsförvaltningens gemensamma projekt för utveckling av informationsförvaltningen,

37) den allmänna administrativa styrningen av regionförvaltningsverken,

37 a) styrning och utveckling av registerförvaltningen och folkbokföringen,

2 §

Ämbetsverk, inrättningar, fonder, bolag och övriga organ som hör till ministeriets verksamhetsområde

Till ministeriets verksamhetsområde hör
1) regionförvaltningsverken,

8 a) Servicecentret för statens ekonomi- och personalförvaltning,

16 a) Haus kehittämiskeskus Oy,

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 10 december 2009

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

Personalchef Ulla Vilhu

Nr 1071

Statsrådets förordning
om ändring av 4 § i förordningen om Statens tekniska forskningscentral

Given i Helsingfors den 10 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet *ändras* i förordningen av den 5 november 1993 om Statens tekniska forskningscentral (940/1993) 4 §, sådan den lyder i förordning 452/2000, som följer:

4 §

Till forskningscentralens styrelse hör minst fem och högst sju medlemmar, som statsrådet utnämner för tre år i sänder. Statsrådet utnämner styrelsens ordförande och vice ordförande. En av styrelsens medlemmar företräder arbets- och näringsministeriet. Till styrelsemedlem kan inte utses en person som står i anställningsförhållande till forskningscentralen. Forskningscentralens personal väljer en företrädare inom sig. Företrädaren har närvaro- och yttranderätt på styrelsens möten utom när det gäller utnämningsärenden.

Styrelsen avgör ärendena på föredragning.

Generaldirektören företrar de ärenden som styrelsen ska avgöra. När generaldirektören har förhinder företras ärendena av generaldirektörens ställföreträdare eller någon av styrelsens medlemmar.

Arbets- och näringsministeriet fastställer styrelsemedlemmarnas arvoden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 10 december 2009

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Industrirådet Sakari Immonen

Nr 1072

Statsrådets förordning**om konjunkturrelaterade understöd för reparation av vissa bostadshus**

Given i Helsingfors den 10 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 2 § 2 mom. i lagen av den 27 mars 2009 om konjunkturrelaterade understöd för reparation av vissa bostadshus (178/2009):

1 §

Med understöd enligt 3 § 2 mom. i lagen om konjunkturrelaterade understöd för reparation av vissa bostadshus (178/2009) kan följande åtgärder understödjas:

- 1) reparation av byggnadens klimatskärm:
 - a) förbättring av fönster genom renovering och genom montering av extra rutor eller extra ytterfönster,
 - b) byte av fönster till fönster med ett U-värde på högst 1,0 W/m²K,
 - c) reparation eller byte av ytter- och balkongdörrar så att dörrarnas U-värde blir högst 0,7 W/m²K (massiva dörrar) eller högst 1,0 W/m²K (fönsterdörrar),
 - d) reparation eller byte av fönster och dörrar i delvis uppvärmda utrymmen så att fönstrens och dörrarnas U-värde blir högst 1,4 W/m²K,
 - e) tilläggsisolering av yttervägg från utsidan med mineralull som är minst 100 mm tjock eller motsvarande förbättring av isoleringsnivån på annat sätt,
 - f) tilläggsisolering av vindbjälklag ovanifrån med mineralull som är minst 150 mm tjock eller motsvarande förbättring av isoleringsnivån på annat sätt,
- 2) reparation av rörsystem och ventilationssystem:
 - a) installation av lägenhetsspecifika vattenmätare,
 - b) installation av vattensnåla vattenarmaturer,
 - c) installation av tryckreduceringsventiler,

d) injustering av ventilationssystem som ska utföras efter åtgärderna i 1 punkten underpunkterna a—e,

e) installation av särskilda tillufts- och frånluftsventiler, då detta är nödvändigt i samband med åtgärderna i 1 punkten underpunkterna a—e,

f) reparation eller byte av ventilationssystem,

g) installation av värmeåtervinning av ventilationsluft,

3) uppvärmningssystem och användningen av förnybara energikällor:

a) anslutning till fjärr- eller regionvärme,

b) byte av värmeledningar mellan byggnaderna på en fastighet så att värmeisoleringsförmågan förbättras,

c) byte av uppvärmningssystem till ett centralvärmesystem med jordvärmepump; jordvärmepumpen ska utnyttja värme från marken, berggrund, grundvatten eller ytvattendrag,

d) byte av uppvärmningssystem till ett centralvärmesystem med panna med låg emissionsgrad som lämpar sig för användning av pellets eller andra träbaserade bränslen,

e) byggande av förråd för det bränsle som används i det uppvärmningssystem som avses i underpunkt d,

f) injustering av värmesystem; justeringen ska alltid utföras i samband med de understödsberättigade åtgärderna i 1 punkten underpunkterna a—e och i 2 punkten underpunkt g,

g) vid behov förnyande av radiatorventiler och linjereglerventiler på grund av injusteringen enligt underpunkt f,

h) komplettering av ett uppvärmningssystem med luft-luftvärmepump eller luft-vattenvärmepump,

i) ibruktagande av soluppvärmning som komplettering till systemet för uppvärmning av bruksvatten eller utrymmen,

j) byte av oljepanna i samband med att ett solvärmesystem ansluts till oljepannan,

k) byggande av ett uppvärmningssystem

som utnyttjar solvärme, en luft-vattenvärmepump och bränsle (hybridvärmesystem),

l) byggande av ett fastighetsspecifikt vindkrafts- eller solelsystem.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 10 december 2009

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

Bostadsråd *Riitta Kimari*

Nr 1073

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av 13 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om kraven på
primärproduktion för säkerställande av livsmedelssäkerheten**

Given i Helsingfors den 9 december 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 16 februari 2006 om kraven på
primärproduktion för säkerställande av livsmedelssäkerheten (134/2006) 13 § som följer:

13 §

*Lämnande av uppgifter till slakterier, små
slakterier eller renslakterier*

De uppgifter som avses i 12 § 2 mom. ska lämnas skriftligen. Alternativt kan uppgifterna sändas elektroniskt till exempel i anslutning till ett hälsovårdssystem eller något annat system.

Primärproducenten behöver dock inte lämna uppgifterna enligt avsnitt III punkt 4 a i bilaga II till hygienförordningen om livsmedel av animaliskt ursprung om mottagaren redan har fått dem genom något bestående arrangemang.

Uppgifterna ska levereras till ett slakteri, ett litet slakteri eller ett renslakteri så att de är framme senast 24 timmar innan djuret kommer till slakteriet. Uppgifterna kan dock med veterinärens tillstånd och enligt de förutsätt-

ningar som nämns i avsnitt III punkt 7 i bilaga II till hygienförordningen om livsmedel av animaliskt ursprung levereras senare än 24 timmar i förväg före djurets ankomst till slakteriet.

Uppgifterna enligt 12 § 2 mom. punkterna 1, 6b och 7 ska lämnas för ett år bakåt räknat från den tidpunkt då djuren sänds till slakteriet och uppgifterna enligt punkterna 5 och 6a för tre månader bakåt räknat från den tidpunkt då djuren sänds till slakteriet. Uppgifterna enligt punkt 4 ska för hästar lämnas för sex månader bakåt och för andra djur för tre månader bakåt räknat från den tidpunkt då djuren sänds till slakteriet. Dock för fjäderfä ska uppgifterna enligt punkterna 4, 5 och 6a lämnas för livstiden av partiet som sänds.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 9 december 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Veterinäröverinspektör Anna-Maija Grönlund

Nr 1074

**Kommunikationsministeriets förordning
om kommunikationsministeriets avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 9 december 2009

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och 34 § i lagen av den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), dessa lagrum, det förstnämnda sådant det lyder i lag 348/1994 och det sistnämnda sådant det lyder i lag 495/2005:

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om kommunikationsministeriets avgiftsbelagda prestationer och grunderna för avgifterna, avgifter för offentlighetsrättsliga prestationer samt kommunikationsministeriets prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder.

2 §

Offentlighetsrättsliga prestationer

De av ministeriets beslut för vilka ministeriet tar ut fasta avgifter som motsvarar prestationens självkostnadsvärde enligt den bifogade avgiftstabellen är sådana offentlighetsrättsliga prestationer som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten.

3 §

Andra avgiftsbelagda prestationer

De prestationer som avses i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten som ministeriet prissätter enligt företagsekonomiska grunder är

- 1) kopiering av handlingar, annan kopie-

ring och avsändande med undantag av de kopior och utskrifter som avses i 2 mom., samt

2) användning av möteslokaler som är i ministeriets besittning.

Kommunikationsministeriet beslutar om avgifter som tas ut för framtagande av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för utlämnande av kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

4 §

Särskilda bestämmelser

Avgifter som avses i denna förordning tas ut också för beslut om avslag.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010 och gäller till utgången av 2011.

För prestationer som hänförs till ärenden som anhängiggjorts innan denna förordning träder i kraft tas avgiften ut enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 9 december 2009

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Ekonomidirektör Jaana Kuusisto

Tillstånd som gäller vägtrafik och motordrivna fordon

1. Tillstånd för internationell persontrafik med buss.....	220 euro
2. Ändring eller återkallande av tillstånd för internationell persontrafik med buss ..	100 euro
3. Tillstånd enligt artikel 15 i Interbus-överenskommelsen.....	37 euro
4. Intyg för internationell persontrafik enligt artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 684/92	37 euro
5. Fastställande av trafikregleringsanordning för provanvändning.....	100 euro
6. Dispens från fordons största tillåtna massa och mått1	190 euro
7. Dispens för användning av en kombination av lastbil och släpvagn för transport av torv, flis, levande djur eller virke på väg, trots att den yttre bredden på dragbilen eller släpvagnen eller ett växelflak överskrider 2,55 meter, och den inre bredden 2,51 meter,	
a) om dragbilen och släpvagnen tagits i bruk före den 1 augusti 1997; tillståndet beviljas för ett geografiskt avgränsat område och så att det gäller ett år från dagen för beviljandet.....	370 euro
b) om dragbilen och släpvagnen tagits i bruk den 1 augusti 1997 eller senare; tillståndet beviljas för ett geografiskt avgränsat område och så att det gäller ett år från dagen för beviljandet	1100 euro
c) om dragbilen eller släpvagnen i en kombination som avses i punkt a och som innehavaren av dispens besitter byts ut till en annan dragbil eller släpvagn som tagits i bruk före den 1 augusti 1997, eller om dragbilen eller släpvagnen i en kombination som avses i punkt b byts ut eller om kombinationens verksamhetsområde ändras; tillståndet gäller högst fram till dess att giltighetstiden för ett i punkt a eller b avsett tillstånd går ut	190 euro
d) om dragbilen eller släpvagnen i en kombination som avses i punkt a och som innehavaren av dispens besitter byts ut till en dragbil eller släpvagn som tagits i bruk den 1 augusti 1997 eller senare; tillståndet gäller högst fram till dess att giltighetstiden för ett i punkt a avsett tillstånd går ut	725 euro
8. Dispens från de allmänna bestämmelserna om användning av trafikregleringsanordning.....	100 euro
9. Dispens från vägtrafikens kör- och vilotider.....	68 euro
10. Beslut om godkännande av en teknisk tjänst som hänför sig till förfarandet vid typgodkännande	220 euro

11. Beslut om ändring av beslut om godkännande av en teknisk tjänst som hänför sig till förfarandet vid typgodkännande..... 110 euro

Tillstånd som gäller transport av farligt gods

1. Erkännande av anmälda och godkända organ som hänför sig till transport av farligt gods 220 euro

2. Ändringar av erkännandet av anmälda och godkända organ som hänför sig till transport av farligt gods..... 110 euro

3. Dispenser som behandlar transport av farligt gods 275 euro

4. Ändring av tillståndshavarens namn i dispenser som behandlar transport av farligt gods eller annan mindre ändring 110 euro

5. Beslut om ruttbegränsning för transport av farligt gods..... 275 euro

6. Omfattande beslut om ruttbegränsning för transport av farligt gods 550 euro

Tillstånd som gäller sjöfart

1. Cabotagetillstånd för sjöfart..... 100 euro

2. Tillstånd enligt 1 kap 1§ 2 mom. i sjölagen (674/1994) 190 euro

3. Tillstånd enligt 1 kap 1§ 3 mom. i sjölagen (674/1994) 190 euro

4. Dispens från skeppsrederibolags huvudredares krav på boningsort (tillstånd enligt 5 kap 6 § i sjölagen (674/1994))..... 100 euro

